

Súd: Mestský súd Bratislava III
Spisová značka: 70Cbi/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1323204500
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jankola
ECLI: ECLI:SK:MSBA3:2025:1323204500.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava III, v konaní pred sudcom JUDr. Miroslavom Jankolom, v spore žalobcu: C/L/A RECOVERY k. s., Lomonosovova 2, 811 09 Bratislava, IČO: 54 293 685, správca konkurznej podstaty úpadcu: Ridop s.r.o. v konkurze, Dostojevského rad 2543/1, 811 09 Bratislava, IČO: 51 158 973, proti žalovanému: C. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom Ľ. Fullu 1987/8, 960 01 Zvolen, zastúpený: JUDr. Mária Letavayová, advokátka, Dunajská 4, 811 08 Bratislava, o určenie neúčinnosti právneho úkonu, taktó

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaný má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou súdu dňa 22.08.2023 domáhal určenia, že právny úkon - splatenie pôžičky s úrokmi úpadcom žalovanému zo dňa 18.10.2021 vo výške 25.000,- eur a zo dňa 15.11.2021 vo výške 4.500,- eur, je v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-27K/37/2022, voči veriteľom úpadcu neúčinný, a zároveň sa domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi ako plnenie do podstaty v konkurze na majetok úpadcu vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. B1-27K/37/2022 peňažnú náhradu vo výške 29.500,- eur. Žalobca uviedol, že na základe predložených účtovných dokladov bolo zistené, že dňa 21.05.2021 bola úpadcovi poskytnutá pôžička od žalovaného vo výške 30.000,- eur. Pôžička bola úpadcom žalovanému splatená v troch splátkach, t. j. dňa 23.07.2021 vo výške 5.000,- eur, dňa 18.10.2021 vo výške 25.000,- eur a dňa 15.11.2021 vo výške 4.500,- eur, t. j. spolu vo výške 34.500,- eur (istina aj s úrokmi). V zmysle § 59 ods. 4 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZKR“), predmetom žaloby sú len úhrady realizované úpadcom dňa 18.10.2021 a dňa 15.11.2021, pričom tieto úhrady pohľadávky žalovaného mali byť realizované počas úpadku úpadcu, a to vo forme platobnej neschopnosti (rok 2020, 2021, 2022) ako aj vo forme predĺženia (rok 2019, 2020, 2021, 2022) a v čase, keď úpadca evidoval aj iné pohľadávky, ktoré mali lehotu splatnosti omnoho skôr, ako bola splatnosť pohľadávky žalovaného.

2. Žalovaný vo vyjadrení k žalobe doručenom súdu dňa 03.10.2023 uviedol, že zo žaloby a predložených dokladov nevyplýva, že úpadca bol v čase úhrad pôžičky v úpadku. Žalovaný mal za to, že splatenie pôžičky nie je možné považovať za neodôvodnené zvýhodnenie veriteľa. Žalovaný je jediným spoločníkom a konateľom spoločnosti IK Media Group, s.r.o., IČO: 51 176 734, ktorá vykonávala pre úpadcu činnosť obchodného zástupcu. Žalovaný uviedol, že úpadcovi poskytol pôžičku ako možnosť investovania a zhodnotenia finančných prostriedkov a v prípade ak by úpadca pôžičku nevrátil, žalovaný by s ním v mene spoločnosti IK Media Group, s.r.o. ukončil činnosť obchodného zástupcu, čo by u úpadcu viedlo k značnému zníženiu jeho príjmov. Z tohto dôvodu mal žalovaný za to, že v tomto prípade sa nejednalo o jeho neodôvodnené zvýhodnenie, ale naopak, splatenie pôžičky bolo odôvodnené

možnosťou dosahovania príjmov v budúcnosti. Rovnako z tvrdení uvedených v žalobe podľa žalovaného nevyplývalo, že by došlo k ukráteniu uspokojenia veriteľov úpadcu, nakoľko ak by úpadca predmetné úhrady pôžičky nevykonával, prišiel by o svojho obchodného zástupcu a tým pádom aj o príjmy zo sprostredkovania obchodov, a jeho majetok by sa výrazne zmenšil.

3. Žalobca v replike opätovne zotrval na svojich tvrdeniach uvedených v žalobe, pričom v zmysle § 3 ZKR poukázal na skutočnosť, že úpadca bol vo forme predĺženia počas splatenia predmetnej pôžičky, čo vyplýva z predložených účtovných závierok za roky 2019, 2020 a 2021. Žalobca považoval tvrdenia žalovaného o jeho činnosti v podobe sprostredkovania obchodov pre úpadcu za irelevantné a s prejednávanou vecou nesúvisiace, pričom poukázal na skutočnosť, že pri zvýhodnení žalovaného išlo o fyzickú osobu - C. M. a nie o právnickú osobu IK Media Group, s.r.o. Žalobca ďalej opätovne poukázal na skutočnosť, že v čase vykonania úhrady pohľadávky žalovaného mal úpadca už v roku 2020 a aj v roku 2021 aj iných veriteľov, ktorých pohľadávky boli v rozhodnom čase, t. j. v čase 18.10.2021 a 15.11.2021, už dávno po lehote splatnosti.

4. Žalovaný v duplike trval na tvrdeniach uvedených vo vyjadrení zo dňa 03.10.2023, pričom ďalej poukázal na to, že kolónka vlastné imanie v účtovnej závierke nezohľadňuje záväzky, ktoré sa v zmysle § 3 ods. 3 ZKR nezapočítavajú do sumy záväzkov na účely určenia predĺženia. Na to, aby bol naplnený predpoklad platobnej neschopnosti, nestačí iba existencia stanovaného počtu veriteľov s pohľadávkami po lehote splatnosti, ale musí byť splnená aj podmienka, že úpadca nie je schopný tieto záväzky plniť, t. j. že nemá dostatok finančného majetku na ich uhradenie. Žalobca však podľa žalovaného neuviedol žiadne skutočnosti týkajúce sa výšky finančného majetku v čase predmetných úhrad pôžičky.

5. Uznesením č. k. 70Cbi/3/2023 - 93 zo dňa 24.4.2024 súd konanie prerušil, a to do právoplatného skončenia konania vedeného na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 69Cb/65/2023.

6. Uznesením č. k. 70Cbi/3/2023 - 122 zo dňa 10.12.2024 súd rozhodol o tom, že v konaní vedenom pod sp. zn. 70Cbi/3/2023 pokračuje, nakoľko po postúpení konania vedenom na Mestskom súde Bratislava III pod sp. zn. 69Cb/65/2023 na Okresný súd Zvolen bolo v konaní vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 10C/27/2024 právoplatne rozhodnuté, a to tak, že súd žalobu o zaplatenie 4.500,- eur s príslušenstvom zamietol.

7. Žalobca na pojednávaní dňa 05.11.2025 uviedol, že trvá na podanej žalobe v celom rozsahu, nakoľko mal za to, že úpadca platením splátok pôžičky neprimerane zvýhodnil žalovaného oproti ostatným veriteľom, ktorí už v danom čase boli veriteľmi. Podľa žalobcu bol úpadok v danom čase preukázaný, čo vyplýva z účtovných závierok za posledné tri roky. Neschopnosť platenia úpadcu zároveň vyplýva aj z insolvenčného registra.

8. Žalovaný vo vyjadrení na pojednávaní dňa 05.11.2025 uviedol, že nie sú splnené predpoklady odporovateľnosti právneho úkonu vyžadované zákonom. Ak by aj splnené boli, podľa žalovaného nedošlo k zvýhodneniu veriteľov a v prípade, že by nedošlo k splneniu pôžičky, úpadok by sa ešte viac prehĺbil. V tejto súvislosti poukázal žalovaný na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (napr. 2Obdo/41/2020 a 1Obdo/84/2019), z ktorej vyplýva, že na preukázanie nestačí poukázať na účtovné závierky, ale je potrebné riadne preukázať rozsah majetku pred daným úkonom ako aj majetok, ktorý zostal po ňom.

9. Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom žalovaného a listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu, a to: výpis z obchodného vestníka 149/2022 (č.l. 4), Účtovná závierka zostavená k 31.12.2021 (č.l. 5), Účtovná závierka zostavená k 31.12.2020 (č.l. 8), Účtovná závierka zostavená k 31.12.2019 (č.l. 11), zoznam prihlásených pohľadávok (č.l. 14), Výpisy z účtu (č.l. 19 a 20), Obchodný vestník 163/2022 (č.l. 21), prihláška veriteľa Dôvera zdravotná poisťovňa, a.s. (č.l. 23), výkazy nedoplatkov (č.l. 33-36), prehľad zmlúv o sprostredkovaných pre úpadcu žalovaným od 28.02.2020 do 18.02.2021 (č.l. 148 - 206).

10. Žalovaný pri výsluchu na pojednávaní dňa 05.11.2025 uviedol, že pôžičku žalobcovi poskytol s dobrým úmyslom a z dobrej vôle, pričom nečakal žiadne komplikácie. Žalovaný pre úpadcu vykonával činnosť obchodného zástupcu za svoju spoločnosť. Pre úpadcu predával zdvíhacie zariadenia pre imobilné osoby. K uzatvoreniu zmluvy o pôžičke došlo podľa žalovaného z iniciatívy pána X., ktorý bol konateľ úpadcu. Žalovaný uviedol, že obchody, ktoré pre úpadcu sprostredkoval sa odvíjali od

konkrétnych typov zariadení, ale boli zhruba v objeme 10.000,- eur na jedno zariadenie. V prípade ak by úpadca pôžičku nesplatil, došlo by zo strany žalovaného k ukončeniu spolupráce. Žalovaný ďalej uviedol, že pôžičku úpadcovi poskytol z dôvodu pomoci pánovi Vajdovi a aj s ohľadom na úrok.

11. Súd pri rozhodovaní vychádzal z nasledovného skutkového stavu:

Uznesením Okresného súdu Bratislava I zo dňa 15.08.2022, sp. zn. 27K/37/2022 bol na majetok dlžníka: Ridop s.r.o., Dostojevského rad 2543/1, Bratislava, IČO: 51 158 973 (ďalej len „úpadca“) vyhlásený konkurz a do funkcie správcu bol ustanovený žalobca, spoločnosť C/L/A RECOVERY k.s. Uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 163/2022 dňa 23.08.2022. Dňa 21.05.2021 bola úpadcovi poskytnutá pôžička od žalovaného vo výške 30.000,- eur, ktorá bola v celkovej sume 34.500,- eur (istina aj s úrokmi) zaúčtovaná v účtovníctve úpadcu. Dňa 18.10.2021 z účtu úpadcu bola žalovanému odoslaná platba - splátka pôžičky v sume 25.000,- eur a dňa 15.11.2021 bola odoslaná platba - splátka pôžičky v sume 4.500,- eur.

12. Súd posudzoval takto zistený skutkový stav podľa nasledovných ustanovení zákona:

Podľa § 206q ZKR, konanie, ktoré sa začalo a právoplatne neskončilo do 30. septembra 2025, sa dokončí podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. septembra 2025.

Podľa § 3 ods. 1 ZKR (v znení platnom k momentu nadobudnutia účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu, 15.08.2022), dlžník je v úpadku, ak je platobne neschopný alebo predĺžený. Ak dlžník podá návrh na vyhlásenie konkurzu, predpokladá sa, že je v úpadku.

Podľa § 57 ods. 1, 2 a 4 ZKR, právne úkony týkajúce sa majetku dlžníka sú v konkurze voči veriteľom dlžníka neúčinné, ak im správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky podľa tohto zákona odporuje. Veriteľ môže odporovať právnomu úkonu týkajúcemu sa majetku dlžníka, len ak správca v primerane lehote jeho podnetu na odporovanie nevyhovel.

Právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu; právo odporovať právnomu úkonu sa považuje za uplatnené u povinnej osoby, len ak povinná osoba toto právo písomne uznala.

Odporovať podľa tohto zákona možno len tomu právnomu úkonu dlžníka, ktorý ukracuje uspokojenie prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka.

Podľa § 59 ods. 1, 3 a 4 ZKR, zvýhodňujúcim právnym úkonom na účely tohto zákona je právny úkon, ktorým dlžník úplne alebo sčasti splnil peňažnú pohľadávku inak splatnú až vyhlásením konkurzu, zabezpečil svoj záväzok neskôr, ako záväzok vznikol, dohodol úpravu alebo nahradenie svojho záväzku vo svoj neprospech alebo inak neodôvodnene zvýhodnil svojho veriteľa oproti iným svojim veriteľom.

Zvýhodňujúcemu právnomu úkonu možno odporovať, ak spôsobil úpadok dlžníka alebo bol urobený počas úpadku dlžníka. Ak ide o konkurz podľa § 107a ods. 1 platí, že úpadok dlžníka spôsobil spáchanie trestného činu, za ktorý bol dlžníkovi uložený trest prepadnutia majetku. Ak ide o zvýhodňujúci právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, úpadok dlžníka v čase urobenia zvýhodňujúceho právneho úkonu sa predpokladá, ak sa nepreukáže opak.

Ak odsek 5 neustanovuje inak, odporovať možno len tým zvýhodňujúcim právnym úkonom, ktoré boli urobené počas jedného roka pred začatím konkurzného konania. Ak ide o zvýhodňujúci právny úkon urobený v prospech osoby spriaznenej s dlžníkom, možno odporovať tiež tým právnym úkonom dlžníka, ktoré boli urobené počas troch rokov pred začatím konkurzného konania.

Podľa § 62 ods. 1 a 5 ZKR, právo odporovať právnomu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto s dlžníkom odporovateľný právny úkon dohodol, v prospech koho dlžník odporovateľný právny úkon jednostranne urobil alebo kto z odporovateľného právneho úkonu dlžníka priamo nadobudol prospech.

Právo odporovať právnomu úkonu môže správca alebo veriteľ uplatniť priamo u povinnej osoby alebo žalobou na súde; rozhodnutie súdu o určení neúčinnosti právneho úkonu je účinné voči všetkým

účastníkom konkurzného konania. Nároky z neúčinného právneho úkonu môže v prospech podstaty uplatniť správca alebo veriteľ, ktorý odporoval právnomu úkonu.

13. Pokiaľ ide o posúdenie včasnosti podanej žaloby, súd konštatuje, že podľa ustanovenia § 57 ods. 2 ZKR právo odporovať právnomu úkonu zanikne, ak sa neuplatní u povinnej osoby alebo na súde do jedného roka od vyhlásenia konkurzu. V nadväznosti na uvedené poukazuje na skutočnosť, že pôvodne Okresný súd Bratislava I vyhlásil konkurz na majetok úpadcu uznesením zo dňa 15.08.2022. Predmetné uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 163/2022 dňa 23.08.2022. Žaloba bola podaná dňa 22.08.2023, teda právo odporovať právnomu úkonu bolo preto vykonané v lehote jedného roka od vyhlásenia konkurzu.

14. Medzi stranami sporu v konaní bolo sporné, či sú splnené podmienky pre odporovateľnosť právneho úkonu a či teda je dôvod určiť právny úkon splatenia pôžičky ako neúčinný a či je tak žalovaný povinný zaplatiť žalobcovi ako plnenie do podstaty v konkurze na majetok úpadcu peňažnú náhradu vo výške 29.500,- eur.

15. Na základe vykonaného dokazovania má súd za to, že žaloba žalobcom nebola podaná dôvodne. Súd mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že žalovaný dňa 21.05.2021 poskytol úpadcovi pôžičku vo výške 30.000,- eur, pričom úpadca žalovanému splatil pôžičku postupne tromi splátkami, t. j. dňa 23.07.2021 splátka vo výške 5.000,- eur, dňa 18.10.2021 splátka vo výške 25.000,- eur a dňa 15.11.2021 splátka vo výške 4.500,- eur, teda v celkovej sume 34.500,- eur (istina aj s úrokmí). Predmetom žaloby však s odkazom na § 59 ods. 4 ZKR bolo len určenie neúčinnosti právnych úkonov - splátok pôžičky zo dňa 18.10.2021 a 15.11.2021.

16. Súd poukazuje na to, že odporovacia žaloba je procesným prostriedkom ochrany veriteľov pred takými právnymi úkonmi dlžníka, ktoré sú inak platné (z hľadiska obsahových a formálnych náležitostí konkrétneho zmluvného typu a z hľadiska náležitostí právnych úkonov netrpia vadou, pre ktorú by bolo možné vysloviť ich neplatnosť), ale ktorými dosiahne dlžník (spôsobí) ukrátenie uspokojenia ich pohľadávok. Ukrátenie uspokojenia pohľadávok veriteľov znamená, že pohľadávky veriteľov v dôsledku dispozície (právneho úkonu) dlžníka s jeho majetkom, buď nebudú uspokojené v plnom rozsahu, alebo ani v takom rozsahu, aký by bolo možné dosiahnuť pred účinnosťou právneho úkonu, ktorým dlžník disponoval so svojim majetkom.

17. Hmotnoprávnym predpokladom každej odporovateľnosti je, že ide o ekonomický dopad právneho úkonu dlžníka na uspokojenie pohľadávok veriteľov podľa § 57 ods. 4 ZKR, teda ide o ukrátenie uspokojenia pohľadávky veriteľa. V zmysle § 57 ods. 4 ZKR sa vyžaduje, aby bola ukrátená prihlásená pohľadávka niektorého z veriteľov dlžníka. Z týchto dôvodov musí správca prioritne preukázať (má dôkazné bremeno), že majetok úpadcu, ktorý podlieha konkurzu, nepostačuje na uspokojenie pohľadávok prihlásených do konkurzu. Predpokladom každej odporovateľnosti tak podľa Občianskeho zákonníka (§ 42a ods. 1), ako aj podľa ZKR (§ 57 ods. 4), je zníženie uspokojenia pohľadávok veriteľov dlžníka, čo predpokladá také zmenšenie hodnoty majetku dlžníka, že po účinnosti odporovaného právneho úkonu dlžníka sa zníži (ukráti) uspokojenie pohľadávok veriteľov. K tomu dochádza aj vtedy, ak dlžník ani pred vykonaním odporovaného právneho úkonu nemal dostatok majetku na úplné uspokojenie pohľadávok veriteľov, avšak po účinnosti tohto právneho úkonu sa miera uspokojenia pohľadávok veriteľov ešte viac zníži. Na druhej strane platí, že aj keď odporovaným právnym úkonom dôjde k zníženiu hodnoty majetku dlžníka, avšak zostávajúci majetok dlžníka stačí na uspokojenie pohľadávok veriteľov dlžníka, ktorí majú pohľadávky v čase účinnosti právneho úkonu, odporovacia žaloba nemôže byť úspešná. Dôkazné bremeno o všetkých týchto skutočnostiach je na správcovi (rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici z 21. júla 2014, sp. zn. 25CoKR 2/2014, R33/2016). Podobne Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo dňa 24.05.2022, sp. zn. 5Obdo/8/2021, R 20/2023, konštatoval, že o odporovateľnosti nemožno hovoriť ani v prípade, ak by síce napadnutým právnym úkonom došlo k zmenšeniu majetku dlžníka, avšak majetok, ktorý dlžníkovi zostal, by postačoval na uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov.

18. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že predložené účtovné závierky k 31.12.2019, k 31.12.2020 a k 31.12.2021, z ktorých vyplývajú aktíva a pasíva úpadcu ku koncu rokov, nepreukazujú stav k 18.10.2021 a k 15.11.2021, kedy došlo k úhrade dvoch splátok pôžičky, vyslovenia neúčinnosti ktorých sa žalobca domáha, a teda z týchto účtovných závierok nevyplýva stav majetku

úpadcu k týmto konkrétnym dátumom. Obdobne uviedol aj Najvyšší súd Slovenskej republiky v Uznesení zo dňa 29.10.2020, sp. zn. 2Obdo/41/2020: „K splneniu hmotnoprávneho predpokladu vyplývajúceho z § 57 ods. 4 ZKR nestačí len poukazovanie na účtovnú evidenciu, resp. závierku úpadcu. Ukrátenie uspokojenia pohľadávok veriteľov môže byť preukázané len rozsahom majetku úpadcu pred uzavretím napádaného právneho úkonu a porovnaním stavu majetku po účinnosti odporovaného právneho úkonu vo väzbe na existujúce pohľadávky veriteľov...“

19. Súd má za to, že zo strany žalobcu v konaní nedošlo k uneseniu dôkazného bremena vo vzťahu k naplneniu všeobecného predpokladu odporovateľnosti právneho úkonu v konkurze, a to ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka v zmysle § 57 ods. 4 ZKR. V konaní nebolo žalobcom preukázané, že po vykonaní odporovaného právneho úkonu sa majetok dlžníka znížil tak, že by sa tak znížilo uspokojenie veriteľov úpadcu v konkurze. Žalobca síce preukazoval účtovnými závierkami zostavenými k 31.12.2019, k 31.12.2020 a k 31.12.2021 hodnotu majetku, resp. záväzkov úpadcu, avšak žalobou napadnuté právne úkony boli uskutočnené dňa 18.10.2021 a dňa 15.11.2021 a k týmto konkrétnym dňom uvedené skutočnosti žalobca nepreukázal, preto nemožno jednoznačne ustáliť, že v danom období, úpadca nenadobudol majetok, ktorý by spôsobil, že dočasne sa stal platobne schopným, resp. by jeho majetok postačoval na úhradu záväzkov. Záver o ukrátení veriteľov dlžníka - úpadcu, nie je možné bez ďalšieho prijať len z obsahu listinných dôkazov, ktoré neposkytujú porovnanie stavu majetku pred uskutočnením napadnutého právneho úkonu a po jeho účinnosti a neumožňujú tak vyhodnotiť kvalifikovaný dopad právneho úkonu dlžníka - úpadcu v jeho majetkovej sfére, na uspokojenie existujúcich pohľadávok veriteľov, ktoré následne boli prihlásené do konkurzu [k tomu viď rozsudok Krajského súdu v Žiline zo dňa 30.01.2020, č. k. 14CoKR/23/2019-461 (dovolenie proti predmetnému rozsudku bolo odmietnuté ako neprípustné uznesením najvyššieho súdu z 29. októbra 2020, sp. zn. 2Obdo/41/2020 - pozn. súdu)].

20. Stav majetku úpadcu pre potreby posúdenia toho, či došlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu sa skúma k momentu uskutočnenia (účinnosti) odporovaného právneho úkonu. Otázku ukrátenia veriteľov podľa § 57 ods. 4 ZKR nemožno posudzovať vo väzbe výlučne na rozsah uspokojenia prihlásených pohľadávok veriteľov v konkurze z majetku úpadcu podliehajúceho konkurzu, ale je potrebné ju posudzovať vo väzbe na konkrétne majetkové pomery úpadcu v čase uskutočnenia, resp. účinnosti odporovaných právnych úkonov. Zo skutkových tvrdení žalobcu a ním predložených dôkazov nevyplývajú skutočnosti ozrejmujúce stav majetku úpadcu v čase účinnosti odporovaných právnych úkonov a následne po uskutočnení odporovaných právnych úkonov z hľadiska ich dopadu na majetkové pomery úpadcu v čase ich uskutočnenia a na možnosť uspokojenia pohľadávok veriteľov úpadcu, ktoré existovali v čase uskutočnenia týchto právnych úkonov a ktoré zároveň boli prihlásené v konkurze na majetok úpadcu.

21. V nadväznosti na argumentáciu žalobcu považuje súd za nevyhnutné uviesť, že odkaz žalobcu na to, že v čase napadnutých právnych úkonov bol úpadca v úpadku v zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 ZKR, ešte neznamená, že žalobcom napadnuté právne úkony úpadcu znížili jeho majetok tak, že zostávajúca časť nepostačovala na plné uspokojenie prihlásených pohľadávok veriteľov, ktoré v tom čase existovali, ako to predpokladá ustanovenie § 57 ods. 4 ZKR. Existencia úpadku podľa § 3 ods. 1 ZKR, hoc by aj bola správcom preukázaná, ešte neznamená, že žalobca preukázal splnenie hmotnoprávnej podmienky odporovateľnosti podľa ustanovenia § 57 ods. 4 ZKR. V tejto súvislosti súd odkazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27.03.2024, sp. zn. 4Obdo/53/2022, v ktorom dovolací súd uviedol, že: „Predpoklad úpadku daný zákonnou úpravou nie je možné zamieňať s hmotnoprávnou podmienkou vyplývajúcou z § 57 ods. 4 ZKR, a to podmienkou, že ide o ukracujúci právny úkon. Inými slovami vyjadrené krajským súdom, predpoklad úpadku súčasne neznamená preukázanie hmotnoprávnej podmienky, že pri podanej odporovacej žalobe ide o ukracujúci právny úkon. Odvolací súd zrozumiteľne a logicky na túto odvoláciu námietku žalobcu uviedol, že predpoklad úpadku dlžníka nie je možné zamieňať so skutočnosťou, že odporovaným právnym úkonom prišlo k ukráteniu uspokojenia pohľadávky niektorého z veriteľov. Uvedená odvolacím súdom prijatá premisa, že predpokladaný úpadok dlžníka nemožno stotožňovať s ukracujúcou povahou odporovaného právneho úkonu, sa zodpovedajúco prejavila aj v ďalšej argumentácii odvolacieho súdu, kde vzhľadom na nesplnenie dôkaznej povinnosti žalobcom o tom, že ide o ukracujúce právne úkony, odvolací súd vyhodnotil, že žalobca neunesol dôkazné bremeno. Najvyšší súd tu len dopĺňa, že odvolací súd správne poukázal na skutočnosť, že predpokladaný úpadok ako stav majetku dlžníka definovaný v § 3 ZKR nie je možné stotožňovať s vlastnosťou odporovaného úkonu, spočívajúcou v ukrátení uspokojenia prihlásenej

pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka, teda takým vplyvom odporovaného právneho úkonu na stav majetku dlžníka, ktorého následkom je zmenšenie uspokojenia niektorej z pohľadávok veriteľa prihlásených do konkurzu. Nie každý právny úkon uskutočnený dlžníkom v čase, kedy je v úpadku alebo sa jeho úpadok predpokladá, má totiž nevyhnutne za následok ukrátenie niektorej z pohľadávok veriteľa. Je práve procesnou zodpovednosťou správcu, aby ukrátenie niektorej z pohľadávok prihlásených do konkurzu preukázal.“ Citovaný právny záver najvyššieho súdu je plne aplikovateľný aj v rozhodovanom spore, keď nie je možné stotožňovať existenciu úpadku s ukracujúcim charakterom právneho úkonu realizovaným úpadcom a aj v prípade existencie úpadku na strane úpadcu by musel žalobca preukázať v súvislosti s ním napadnutými právnymi úkonmi zmenšenie uspokojenia niektorej z pohľadávok veriteľa prihlásených do konkurzu, čo sa v danom prípade nestalo.

22. Bez preukázania všeobecných podmienok odporovateľnosti podľa § 57 ZKR, t. j. existencie právneho úkonu dlžníka týkajúceho sa majetku dlžníka a jeho obsahu a ukrátenia uspokojenia prihlásenej pohľadávky niektorého z veriteľov dlžníka, ktoré je potrebné posudzovať k momentu účinnosti napadnutého právneho úkonu, má súd za to, že nebolo už následne potrebné sa zaoberať otázkou naplnenia ďalších predpokladov odporovateľnosti, v pomeroch prejednávanej veci podľa § 59 ZKR.

23. Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd žalobu žalobcu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

24. O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) a žalovanému, ktorý mal vo veci plný úspech, priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania súd rozhodne po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Mestskom súde Bratislava III, do 15 dní odo dňa jeho doručenia, v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie proti rozsudku musí obsahovať všeobecné náležitosti každého podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka konania) a náležitosti odvolania podľa § 363 CSP (proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha)

Odvolanie proti rozsudku, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že (§ 365 ods. 1 CSP):

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozsudkom, možno navrhnuť vykonanie exekúcie.